

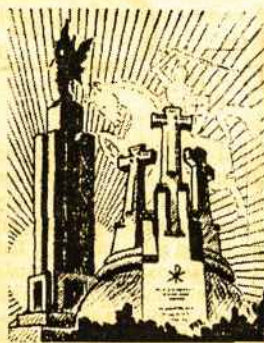
TĖVIŠKĖS AIDAI

Serving the Lithuanian Community for over 50 years

Nr 1 (2377) 2007 JANUARY-SAUSIS 24

This bi-weekly newspaper was mailed on Wednesday, January 24, 2007

mgestautas@hotmail.com

Popiežiaus Benedikto XVI žinia Pasaulinės taikos dienos proga

Teisė į gyvybę ir religijos laisvę

ŽMOGUS – TAIKOS ŠIRDIS

Naujųjų metų pradžioje norėčiau palinkėti valdantiesiems ir tautų atsakingiesiems, taip pat visiems geros valios žmonėms taikos. Pirmiausia kreipiuosi į tuos, kurie skendi skausme ir kančioje, gyvena smurto bei ginkluotų konfliktų grėsmės šešėlyje arba, sutripti ir netekę orumo, laukia savo žmogiškojo ir visuomeninio išlaisvinimo. Kreipiuosi į vaikus, kurių nekaltumas teikia žmonijai gerumo bei vilties ir kurių skausmas akina mus visus tiesti kelią teisingumui bei taikai. Būtent turėdamas omenyje vaikus, ypač tuos, kurių ateičiai grėsmę kelia skrupulų neturinčių suaugusiųjų išnaudojimas bei nedorumas, Pasaulinės taikos dienos proga visų dėmesį norėjau sutelkti į temą: „Žmogus – taikos širdis“. Esu įsitikinęs, kad taiką skatina pagarba asmeniui ir kad statydamas taiką kuriamos autentiško „visapusiško humanizmo“ sąlygos. Taip ateinančioms kartoms rengiama giedra ateitis.

Iš pareigos gerbti kiekvieno žmogaus, kurio prigimtyje atsispindi Kūrėjo paveikslas, kilnumą nuosekliai išplaukia, kad žmogaus asmeniu nevalia disponuoti kaip nori. Besimėgaujantieji didesne politine, technologine ir ekonomine galia neturėtų jos naudoti kitų, mažiau pasiekusiųjų, teisėms pažeisti. Juk taika remiasi atsižvelgimu į visų teises. Tai suvokdama, Bažnyčia tampa kiekvieno žmogaus pagrindinių teisių gynėja. Ji ypač reikalauja gerbti gyvybę ir religijos laisvę. Pagarba teisei į gyvybę visais gyvenimo tarpsniais yra nepajudinamas esminės svarbos taškas: gyvybė yra dovana, kuria individas negali visiškai nevaržomai disponuoti. Panašiai teisės į religijos laisvę teigimas susieja žmogų su transcendentiniu Pradu, apsaugančiu jį nuo žmogiškos savivalės. Teisė į gyvybę ir į laisvą savo tikėjimo į Dievą reiškimą nepavaldi žmogaus valdžiai. Taika reikalauja nubrėžti aiškia skiriamąją liniją tarp to, kuo galima disponuoti ir kuo negalima: tai leistų išvengti nepriimtino kišimosi į vertybių, būdingų žmogui kaip tokiam, paveldą.

BENEDICTUS PP XVI
"Bažnyčios žinios"

Tėvas A. Saulaitis SJ.

Kai pirmą kartą buvau išeivis ir jau žinojau apie platųjį pasaulį, švėsdavau Naujuosius metus mintimis, jei ne saldinais ir sausainiais, bent penkis kartus - su artimais žmonėmis Australijoje, tada Lietuvoje, Vakarų Europoje, Pietų Amerikoje, kol laiko juosta pagaliau pasiekdavo gyvenamą vietą JAV ir dar po to Ramiojo vandenyno salynus. Dabar, kai antrą kartą tapau išeiviu, Naujieji metai nebe taip ryški ir būtina šventė, kiek šventos Kūčios (taip čia jas vadina uolus jaunuolis) ir šv. Kalėdos. Šį kartą įsivaizduoju, gal net širdimi prisėsiu prie bičiulių stalo Australijoje, Europos šalyse, numylėtoje P. Amerikoje (kur vietoj eglių palmės - bumbulai ir žvakutės).

Tada čia, pal. Jurgio Matulaičio misijoje, bent keliose susėsimė, pasikviėt žmones, kurie namuose Kūčių neruošia. O naujau iš Lietuvos atvykę neturi močiucių, pas kurias į kaimą Kūčių lėktų, kiti vairuoja sunkvežimius, šeimas Lietuvoje remdami, dar kiti jau nebepajėgia.

Tačiau viso širdis ir ašis - Kūčios Lietuvoje. Jeigu kartais pro Jūsų langų ar durų plyšius švilps vietos ieškančios vėlės, tai tarp jų gali būti ir tokia stamboka vėlė, ranka ištiesusi ne tiek į silkes ir grybus, kiek į paplotėlį, o tada - kūčiukų,

GARBĖ DIEVUI aukštybėse, o žemėje ramybė geros valios žmonėm

Džiaugiuosi, galėdamas siųsti Jums Vieną kitą palabūnimo žodį, Džiaugiuosi, išgirdęs, Kad per gyvenimą žengiat, Džiaugiuosi, šiandien rytą išvydęs, Nes šimtai tūkstančiai Jo sulaukti norėjo, bet neįstengė. Sveikinu Jus visus ir visas, Kad blaiviai į gyvenimą žiūrit, Kad Betliejaus žvaigždė Jūsų darbus ir mintis, Kasdien labadien Jus ištikimai lydi... Sveikinu su džiugiją švente Ir šviesia viltim ateinančių Metų... Tebūna Jums ramstis, Ir gyvenimo skydas, Tebūna kelrodis Per klaidžias gyvenimo pelkes, Per nesusipratimų, skubos ir Prieštaravimų audrą Iškeltas aukštai Jums Kalėdų Ryto žibintas. Tebūna kiekvienas Jūsų Gyvenimo mirksnis ir šašoningai žengtas Slidžių keliu žingsnis Nužertas Kalėdų Ryto šviesa Ir patekėjusio Naujojo Ryto Kasdien labadien palydėtas. Tesruvena iš Jūsų širdies Džiaugsmo neišsenkas šaltinis, Ta dosnioji versmė, kuri Suskeldėjusį nuo kietumo ir storžieviškumo pasaulį Dar vieną akimirksnį paverčia NEIŠSENKANČIO Gėrio ir Pakantumo gelme... Tegul Jūsų pastogė visiems, Kas kenčia, alksta, neturi, Būna Betliejūm, O jūsų gerumas Žvaigždė tamsią naktį sužimba...

kun. Igas Kazimieras, Kaunas, 2006 Kalėdos

kisieliaus ir bet kokio saldumyno link. Labai tikiuosi, kad visi ištrauks ilgiausių šiaudų ir žinos, paju, kiek Dievas mums ištikimas ir maloningas. O tada - dėkinga širdimi atspūsti, susėmus visus brangius žmones, vietas, išgyvenimus - kiek žmogiškai įmanoma - į tą visumą, kuria Viešpaties Apsireiškimu šventė vaizduoja. Mus jungia ta pati svajonė - santarvė šeimoje ir tarp kartų, gera valia visuomenėje, sąžinė ir teisingumas atsakingas pareigas einančiųjų tarnyboje, teisingumu pagrįsta taika pasaulyje, viltis kiekvieno žmogaus širdyje.

Bernardinai.lt

Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris jį tiki, nepražūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą.

Jan 3, 16

Melbourno ir apylinkinių tikintieji sveikina kunigą ALGIRDĄ ŠIMKŲ švenčiantį penkerių metų kunigavimą. Pirmąsias Mišias šventė 2002 01 06.

Linkime sveikatos, Dievo palaimos.

Kunigo Algirdo Šimkaus Pirmųjų Mišių atminimo atvirutė

LIETUVOS RESPUBLIKOS MINISTRO PIRMININKO GEDIMINO KIRKILO KALĖDINIS SVEIKINIMAS

Mieli Lietuvos žmonės, Brangūs tautiečiai užsienyje,

Nuoširdžiai sveikinu Jus su Šv. Kalėdomis.

Kristaus gimimo šventė pakylėja mus nuo darbais ir rūpesčiais persmektos kasdienybės prie amžinųjų vertybių, kurios yra prasmingo gyvenimo šaltinis, darnių šeimų, pilietinės visuomenės ir stiprios valstybės gyvavimo pamatas.

Kūčių vakarą išgyvename mums brangių žmonių artumą, dalydamiesi su jais dvasios šiluma. Gerumu nebijokime pasidalyti ir su šalia esančiais vienšiais, sergančiais ar kitaip vargstančiais žmonėmis, laukiančiais gero žodžio, paguodos ir pagalbos. Kiekvienuose namuose tebus daugiau jaukumo ir žmogiškosios šilumos, džiaugsmo ir ramybės. Betliejaus Žvaigždė tenušvies mūsų Tėvynės kelią, testuotiprins ryžtą kurti Lietuvą, kurioje viešpatuotų teisingumas, artimo meilė ir vienybė.

Viltینگai žvelkime į ateinančius metus, visiems jie tebūnie sėkmingesni.

Laimingų Naujųjų metų!

GEDIMINAS KIRKILAS
Lietuvos Respublikos Ministras Pirmininkas
Vilnius, 2006 m. gruodis

Giedrius Saulytis. Mažiausieji iš Dvylikos

Pažintis su dvylika Jėzaus Kristaus apaštalybės narių, jei kalbėsime apie juos bendrai. Jau bandėme išsiaiškinti apaštalybės kilmę, mokėmės išiminti jų vardus ir aptarėme jų profesijas. Siekiant daugiau sužinoti apie Dvyliką, teks kalbėti apie kiekvieną atskirai. Tai nėra lengva, nes apie kai kuriuos iš jų žinome labai nedaug - tik jų vardus, apie kitus - tiek, kad pažinčiai su jais reikėtų atskiros knygos. Ne taip paprasta atrasti deramą balansą, kuris padėtų nenuvertinti „didžiausiųjų“ ir nepamiršti „mažutėlių“. Kalbant apie pastaruosius, tenka remtis ne vien Biblija, bet ir patristine tradicija, o apie didžiuosius apaštalus vien Naujame Testamente pasakya labai daug.

Nors visi apaštalai išskirtiniai, tačiau kai kurie turėjo artimesnį ryšį su Jėzumi negu kiti. Kaip iš daugelio savo mokinių Jėzus išskyrė Dvyliką, „kad jie būtų kartu su Juo ir kad galėtų siųsti juos pamokslauti“ (Mk 3, 14), taip ir iš Dvylikos jis išskyrė Petrą, Jokūbą ir Joną. Tik šiuos tris Jėzus pasiėmė į sinagogos vyresniojo Jairo namus, eidamas prikelti jo dukters iš numirusių (Mk 5, 37; Lk 8, 51). Tik jiems leido savo akimis išvysti ateisiančią savo Karalystės šlovę (Mt 17, 1-9; Mk 9, 2-8; Lk 9, 28-36). Tik Petrą ir abu Zebediejaus sūnus Getsemanės sode Jėzus pasiūkė drauge pabudėti tą lemtingą naktį, kai vienas iš Dvylikos jį išdavė (Mt 26, 37; Mk 14, 33).

Pagaliau jau mūsų aptartuose Dvylikos sąrašuose šie trys minimi visuomet pradžioje (nors Matas ir Lukas po Petro įrašo jo brolį Andriejų (Mt 10, 2; Lk 6, 14), o Judas visuomet - paskutinis. Paulius, kuris nepriklausė Dvylikai, bet buvo pašauktas tapti apaštalu praėjus kuriam laikui po Jėzaus prisikėlimo, save vadina *mažiausiu iš apaštalybės*, nevertu vadintis apaštalu, nes persekiojo Dievo bažnyčią (1 Kor 15, 9). Taigi galime drąsiai teigti, jog tarp apaštalybės egzistavo tam tikra hierarchija, inicijuota paties Jėzaus. Ji ir pasitarnaus mūsų pažinčiai, tik pradėti siūlyčiau nuo „mažutėlių“, o baigti „šulais“ - taip, beje, Paulius pavadina didžiuosius (Gal 2, 9). Išimtį padarysime

tik Judui Iskarijotui, su kuriuo susipažinsime paskiausiai (nenorintiems laukti, apie jį siūlyčiau pasiskaityti popiežiaus Benedikto XVI pamokyme, kurio santrauką galite rasti [čia](#)). Todėl mano pasirinkta pažinties su apaštalais metoda, žinoma, juokaujant, galima būtų pagrįsti Jėzaus žodžiais „taip paskutiniai bus pirmi, o pirmieji - paskutiniai“ (Mt 20, 16).

Jokūbas, Alfiejaus sūnus

Tiesiogiai šis apaštalas yra paminėtas tik keturiuose Dvylikos sąrašuose (Mt 10, 1-5; Mk 3, 13-19; Lk 6, 13-16; Apd 1, 13). Kadangi Jokūbo vardas Izraelyje buvo labai paplitęs, Naujajame Testamente sutinkame ne vieną asmenį šiuo vardu. Tačiau nustatyti vieno ar kito tapatumą labai problemiška. Kaip pamatysime, tokie svarstymai yra spekuliatyvaus pobūdžio ir kyla iš vienos ar kitos bažnytinės tradicijos. Pradėkime nuo to, kad kai kurie Šventojo Rašto tyrinėtojai mano, jog Jokūbas buvo apaštalo Mato brolis. Kodėl? Kadangi pastarojo tėvas irgi buvo Alfiejus (Mk 2, 14). Tačiau ši versija mažai tikėtina, nes evangelistai, vardindami apaštalus, nepamiršta paminėti ir jų giminytės ryšių - pavyzdžiui, Andriejus įvardijamas kaip Petro brolis, o Jonas - Jokūbo brolis (tik nesumašykime Zebediejaus Jokūbo su Alfiejaus Jokūbu). Kodėl tuomet evangelijų autoriai turėtų nutylėti, jog Matas su Jokūbu irgi buvo broliai? Kur kas labiau tikėtina, jog šių apaštalybės tėvai tiesiog buvo bendravardžiai.

Labiau rafinuota ir reikalaujanti tikrai stropaus gilinimosi į Raštą - o tam noro ir laiko atranda tik kai kurie krikščionys - yra pozicija, siejanti Alfiejaus sūnų Jokūbą su Jokūbu „Jaunesniu“ arba „Mažuoju“. Visgi pabandykime suprasti pagrindines šios versijos mintis. Taigi Jokūbas, Alfiejaus sūnus, įvardijamas kaip Marijos, vienos iš moterų, keliausių

Religijos komentarai...

(Bernardinai.lt)

Karl Rahner SJ.

Žodžiai dienos pradžiai

Vardan Dievo

Mes pradėdame naują dieną. Ak, ji vėl atneš senų rūpesčių ir vargų. Kaip dabar pilką ir neišvaizdžią ją pasitinkame, tokia ji slinks per mūsų gyvenimą niūriai ir įprastai, kol kasdieniškai išnyks. Seno krikščionių įpročio skatinami sakome: Vardan Dievo. Vardan Dievo prasideda nauja diena, ji yra Išminties ir Meilės sumanyta. Ji yra galimybė kantriai ir ištikimai vykdyti savo pareigą. Tai Dievo mums dovanojama laiko dirva, kurioje turi bręsti amžini mūsų pastangų vaisiai.

paskui Jėzų drauge su Dvylika, sūnus (Mt 27,56; Mk 15,40). Šią Mariją evangelijų autoriai išskiria, kaip vieną iš kelių moterų, stebėjusių Jėzaus nukryžiuojimą ir pirmą savaitės dieną atskubėjusių prie kapo (Mk 16,1). Pirmą problemą šiam požiūriui iškelia Jonas, kuris savo evangelijoje įvardija, jog Marijos vyro vardas buvo Kleopas (arba Klopas), o ne Alfiejus (Jn 19,25). Tokį nesutapimą šios tradicijos šalininkai paaiškina teigdam, jog Alfiejus ir Kleopas galėtų būti kildinami iš to paties aramėjiško žodžio. Tuomet žengiamas dar vienas žingsnis - teigiama, jog ši Marija ir Jėzaus motina Marija buvo seserys. Taip neva galime išsiaiškinti šią eilutę: „Prie Jėzaus kryžiaus stovėjo Jo motina, Jo motinos sesuo, Marija - Kleopo žmona, ir Marija Magdalietė“ (Jn 19, 25).

(Bus daugiau)

Tad drąsiai, džiugiai ir užtikrintai tarkime: Vardan Dievo. Vardan stipraus Dievo, kuris yra tyli silpnųjų jėga. Vardan švento Dievo, kuris mažus kasdienės pareigos dalykus savo Šventa Dvasia gali persmelkti ir taip pripildyti malonės, kad jie tampa dideliais amžinybės dalykais. Vardan geriojo Dievo, kuris nori, kad mūsų ramybė, mūsų kantrybė, mūsų nuosirdumas ir mūsų pasitikintis bei teigiamas nusiteikimas tikrovės paviršiuje paliudytų, jog visos tikrovės širdies gelmė yra pats Dievas - gerumas ir amžina meilė.

Tarkime sąžiningai ir nuosirdžiai: Vardan Dievo, kad jo planas apimtu suirutes, kad ir visa, kas atrodo be jokios išeities, turėtų išeitį jo begalinėje laisvėje, kad mūsų sąsaras būtų išvertos į galutinę Dievo ramybę ir mūsų juokas išlietu į jo meilę. Vardan Dievo. Lai visa būna vardan jo, vardan Kristaus daroma, visa, kas mažai ir didaus, kaip ragina apaštalai: Visa, ką darote, žodžiu ar darbu, visa darykite vardan Viešpaties Jėzaus Kristaus. Koks geras būtų šios dienos vakaras, jei jau dabar mes ne tik žodžiu, ne tik baimingai nusiteikę, o ištikimos ir drąšios širdies gelmėje ištartume: Aš pradėdau vardan Dievo.

Kiekviena diena yra vienkartinė

Mes pradėdame naują dieną. Krikščionis žino: Dievas ją man padovanojo, ir tai yra brangi dovana. Ji turi neapsakomą, slaptąją vertę. Kitos dovanos gali būti didelės. Tačiau nelengva atrasti tokią, išskyrus patį Dievą ir jo meilę, kuri negalėtų būti pakeista tokia pat didele kita dovana. Tačiau kalbant apie laiką, nei vienas akimirksnis, nei viena valanda ar diena, negali būti pakeista jokia kita. Kiekviena diena yra prabėganti, vienkartinė ir nepakeičiama. Keista tiesa: ši laikiniausia Dievo dovana, būtent dėl jos laikinumo yra ir brangiausia, o dėl brangumo ir labiausiai pažeidžiama.

Žvelgiant pasaulietiška, galima atidėti rytdienai tai, ką reikėtų padaryti šiandien. Pasaulietiška žvelgiant, rytdienoje gali būti laisvos vietos šios dienos dalykams. Kitaip yra Dievo atžvilgiu: šiandienai turi būti pripildyta savo turinio, nes rytdiena turi savo užduotį, kuriai prireiks visos dienos. Kiekviena diena yra vienkartinis pasiūlymas, pats reikliausias pasiūlymas: to, ką gali Dievo akivaizdoje ir jo meilėje nuveikti šiandien, negali perkelti į rytdieną. Nes rytoj, dovanodamas naują dieną, Dievas duos tau ir naują užduotį. Nauja užduotis gali būti panaši į senąją kaip du vandens lašai, vis dėlto tai jau visiškai nauja, visiškai kitokia užduotis, kaip skirtingi vienkartinis šiandien ir vienkartinis rytoj, kaip ir kiekviena diena nesugrąžina vakarykštės, o yra dovanojama vieną kartą, negrįžtamai. Šis nepermaldausias vienkartinumas tai ne tik laiko skausmas, bet kartu ir jo taurumas, tai dieviškos vienkartinės amžinybės atspindys. Tad šiandienai, tai vienkartinė diena, suteikime jai deramą dievišką turinį: Meilę, taiką, kantrybę, ištikimybę, drąsą ir džiugų pasitikėjimą. Jei tai pavyks, ši diena taps pilna, iš tikrųjų vienkartinė, nepakartojama diena. Tada prabėganti klajojančio laiko dovana brandins amžinybės vaisių.

Naują knygą Išleido Palendrių Šv. Benedikto vienuolynas

2005 metų gruodį, prieš Naujuosius metus, pasirodė Palendrių Šv. Benedikto vienuolyno išleistas mišiolėlis 2006 metams „Gyvoji Duona“. Apie mišiolėlį kalbamės su Palendrių šv. Benedikto vienuolyno priuru t. Herve de BROC, OSB.

Tėve priore, jūs išleidote naują sekmadienių mišiolėlį „Gyvoji Duona“. Ar ši nauja knyga panaši į pernai išleistą „Gyvoją Duoną“?

Knygos panašios, bet yra skirtumų: šių metų mišiolėlyje rasite, kaip ir pernai, visus kiekvieno 2006 liturginių metų sekmadienio, taip pat švenčių liturginius tekstus. Be to, jūsų laukia trys naujovės: kiekvienos Evangelijos ištraukos meditacija, liturginis kalendorius ir žinomiausios bei dažniausiai kalbamos krikščioniškos maldos. Dar pateikiame maldų ir giesmių, skirtų procesijoms prieš šv. Mišias, tekstus, reikalingus per didžiąsias liturgines metų šventes.

Taigi pagrindinė naujiena - meditacijos. Pastebėjau, kad daugelis jų yra paimtos iš Bažnyčios tėvų raštų. Kodėl?

Bažnyčios tėvai turėtų būti mums mokytojai. Juk šiandien, mūsų laikais, labiausiai ieškomi mokytojai. Vienas dalykas, kurio mus gali pamokyti Bažnyčios tėvai, - tai minties atvirumas. Jie suprato, kad Šventasis Raštas yra neišsėmiama kasykla mūsų mąstymui visose srityse, susijusiose su žmogumi ir tai, kas jam svarbiausia, - jo santykiu su Dievu. Pats Šventasis Raštas parodė, kaip galėtume ir kaip turėtume jį aiškinti: evangelistai ir šv. Paulius nuolat remiasi ir naujai interpretuoja Senojo Testamento vietas, suteikdami istoriniams įvykiams ne tik istorinę prasmę. Šie šventi vyrai raišydė perkeičia į dvasią. Bažnyčios tėvai, žinoma, irgi naudojo šiuo metodu ir Šventąjį Raštą aiškino keturiomis prasmėmis - istorine, alegorine, moraline ir anagogine. Remiantis šiuo metodu Šventojo Rašto skaitymas niekada neužsiklenda savyje. Gerą dvasinio skaitymo pavyzdį yra davęs šv. Beda Garbingasis, kuris komentuoja Evangelijos pagal Morkų ištrauką apie Jericho neregio išgydymą. Šventasis puikiai matė, kad egzistuoja skirtumų tarp trijų evangelistų versijų, tačiau tai jo netrikdė. Jis lengvai perėjo nuo istorinės prie dvasinės prasmės, o tai leido suderinti tris to paties įvykio versijas, ir taip atsirado gilesnis mokymas.

(Bus daugiau)

TĖVIŠKĖS AIDAI

ABN 59 479 733 433

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

Redaktorė Marija Geštautienė, email: mgestautas@hotmail.com

Nežiūrint, kad krintantis prenumeratorių skaičius ir nuolat didėjančios leidybos išlaidos, prenumeratas kaina metams liks ta pati - Australijoje \$45, Europoje ir Amerikoje paprastu ir oro paštu \$A90. Atskiras numeris \$1-50.

Esame dėkingi visiems, kurie kasmet šalia prenumerato paskiria auką, ir kurie nepamiršta TA savo palikimuose. Tokios visos aukos leidžia laikraščiu gyvuoti.

Skelbimai už skilties vieną cm \$4. Užuojautos ir padėkos nuo \$20. Prašome čekių rašyti vardu "Tėviškės Aidai". (Please write cheques in name of "Teiviskės Aidai") Nuolatiniais skelbėjams daroma nuolaida. Užskelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatkamos. Redakcija korespondencijas trumpina ir taISO savo nuožūria.

(Bus daugiau)

Monsinjoro Gintaro Grušo kalba sausio 13-osios minėjime Seime

Šiandien, kai prisimename tą brangią kainą, kurią mūsų tautiečiai 1991 metų sausio 13-ąją sumokėjo už laisvę, verta pamąstyti apie visą tikrąją laisvės kainą. Ji nepasveriami tikrai tos dienos aukomis. Maža to, ji neapskaičiuojama prisiminus sudėjusius aukas per daugelį kitų mūsų tautos istorijos dienų - mūsų laukuose ir miškuose, kalėjimuose ir kanclageriuose. Aukas tų, kurie guldė galvas, kentėjo ir rizikavo savo gyvybėmis siekdami ginti mūsų krašto nepriklausomybę. Kiekvienas pilietis, norėdamas gyventi laisvėje, norėdamas būti tikrai laisvu, turi sumokėti laisvės kainą. Tą kainą turime būti pasirengę sumokėti šiandien ir kasdien, jeigu norime gyventi tikroje laisvėje ir ją išsaugoti sau ir ateities kartoms. Laisvės kainą panaši į tą kainą, kurią kiekvienas tikintis turi sumokėti norėdamas sekti Kristų.

Dietrichas Bonhoefferis, Vokietijos liuteronų pastorius, kuris Antrojo Pasaulinio karo metu dalyvavo rezistencinėje veikloje prieš nacizmą ir žuvo dėl to veiklos, savo 1937 metais išleista knyga *Kristaus Sekimo kaina* pradeda šiais žodžiais: "Pigi malonė yra mūsų Bažnyčios mirtinas priešas. Mūsų šiandienė kova yra dėl brangios malonės".

Pigia malone jis vadina meilę Dievui, rodoma tada, kai mums viskas gerai sekasi ir mūsų tikėjimui neiškyla pasipriešinimo ar sunkumų. Priešingai, brangi malonė patiriama tada, kai reikia su drąsa nešti savo kryžių, išpažinti ir įgyvendinti savo tikėjimą nepopuliariu ir priešišku akivaizdoje. Šiandien, kaip ir anomis dienomis, didžiausias pavojus Bažnyčiai iškyla tuomet, kai jos nariai yra pasirengę išpažinti savo tikėjimą tik jiems patogiu būdu. Pavyzdžiui, švenčių metu dalyvauti tradicinėse pamaldose. Pavojus Bažnyčiai, kai tikintieji nėra pasirodę savo kasdieninių gyvenimo sprendimų priimti, savo gyvenimo būdo pakeisti taip, idant jų tikėjimas būtų įgyvendintas. Kai dėl tikėjimo nekyla priešintis savo asmeniniams patogumams ar visuomenėje vyraujančioms nuomonėms. Tokie žmonės taip ir netampa taišais Kristaus sekėjais, kuriais būti jie yra pašaukti, dar blogiau, gali padaryti daug žalos Bažnyčiai bei jos nariams.

Čia matome laisvės sampratą ir mūsų pasirengimo gyventi laisvėje analogiją. Tikra laisvė, kaip ir tikra meilė, kaip ir tikras krikščioniškas gyvenimas, brangiai kainuoja. O mūsų žmogiškasis polinkis - ieškoti pigios malonės, pigios meilės ir pigios laisvės. Apgaulingiausia tai, kad siekdamas pigaus varianto žmogus galvoja, esą jam bus lengviau. Tačiau tik pasirinkus aukos kelią, pasiryžus gyventi ne tik sau, sumokėjus brangesnę kainą pasiekiamas vienintelis kelias į tikrąją džiaugsmą, tikrąją meilę ir tikrąją laisvę.

Kai kalbame apie „laisvę“ šiandien, šalia valstybinės nepriklausomybės dažniausiai norime minėti asmeninių interesų tenkinimą ir apsaugą. Dauguma žmonių skiria ypatingą dėmesį vardinimui savo teisiu, kurias laisvė jiems suteikia ir gina, užuot pastebėję dažnai panašaus ilgio sąrašą įsipareigojimų, kuriuos atneša ta pati laisvė.

Laisvė nėra susitelkusi tikrai apie mane, apie mano norus ir pageidavimus. Ji nėra pageidavimų koncertas, kuriame tikrai aš renkuosi, kokia muzika gros, ar loterija, kurioje tik mano numeriai visada išskrenta. Atsakomybė gerbti kitų orumą ir apriboti savo laisvę kitų žmonių teisiu atžvilgiu yra laisvės kainos dalis.

Laisvei ir demokratijai, idant ji būtų stipri, būtinas moralinis pamatas, pripažinimas, kad mano teisės kitam suteikia pareigas, ir kito teisės ir man užkrauna pareigų. Pareiga gerbti kitą žmogų, pareiga dirbti siekiant išsaugoti jo orumą. Tai nurodo, kad laisvė nėra ir negali būti laisvė be ribų.

Viešumoje mirgančios reklamos bei programoms mums bando įteigti pigių malonumų troškimą. Tuo jos dažnai sabotuoja brandžių asmenybių susiformavimą. Visos kartos paveikiamos šių įtakų, tačiau labiausiai - jaunimas. Išauklėtas pigia malone, jis po pirmojo santuokos išbandymo, pirmojo sunkumo taikosi gauti pigesnių malonių, ieško lengviausio kelio ir meta šeimą. Toks auklėjimas skatina norą atrasti pigaus pasitenkinimo alkoholyje ar narkotikuose, o kartais net visai pabėgti nuo problemų pasitraukiant iš šio pasaulio.

Žiniasklaidos laisvė nėra galimybė rašyti ar transliuoti bet ką, nepaisyti jokių populiarumo ar pelningumo padarinių. Pareiga gerbti tiesą, gerbti kitų žmonių orumą ir jų religinius įsitikinimus lieka prievolė, sulydyta su saviraiškos ir informavimo laisve.

Politikų nemažiau tyko pigumo pavojus. Kai sprendimai daromi vien siekiant laimėti balsų, o ne bendrojo visuomenės gėrio, tai yra grėsminga. Kai asmeniniai ar partiniai interesai lemia tėvynės ekonominį ir politinį saugumą, kai teisinėmis ir finansinėmis machinacijomis užsitikinamas pelnas sau ar savo draugams, tai irgi einama pigiuoju keliu.

Minint Sausio 13-ąją verta prisiminti, kad žmonės neatsitiktinai rinkosi prie Televizijos bokšto, Spaudos rūmų bei Seimo siekdami apginti laisvę. Laisva žiniasklaida ir demokratinė valdžia yra laisvės garantai, bet drauge jie gali būti naudojami kaip laisvės pažabojimo instrumentai. Tokiais jie tampa ne tik tada, kai priešas juos užima, bet ir tada, kai jie veikia pagal „pigios laisvės“ principą.

Tomis lemtingomis dienomis valdžia viena nebūtų buvusi pajėgi apginti laisvės įrankių. Visiems laisvę mylintiems žmonėms tada reikėjo stoti petys į petį. Reikia tai daryti ir dabar idant apgintume tikrąją laisvę. Nei spauda, nei Seimas, nei kitos valdžios institucijos, paliktos pačios sau neatlaikys spaudimo. Per daug ir per didelės pagundos jų tyko ir kėsinaisi žlugdyti tikrosios laisvės realizavimą. Mūsų tauta, visi mūsų žmonės turi būti - ir yra - tikras laisvės garantas.

Lietuvos žmonės turi būti pasiruošę sumokėti laisvės kainą, suprasti kad „Lietuva brangi“ yra ne tas pats, kas „Lietuva miela“. Kai spaudoje pasirodo žmogaus orumą įžeidžiantys straipsniai, reakcija turi būti iš visur - aiški ir garsi. Kai su darbuotojais neteisingai elgiamasi, profsąjungos ir žmonės turi kelti balsą. Seimos tegul buriasi ir gina „šeimų interesus“, kol mažesnis interesų grupės neužrūpavo jų vietos visuomenėje. Tėvai tegu aktyviai reiškia savo nuomonę apie tai, ko ir kaip mokoma mokyklose. Mokesčių mokėtojai tegu netyli, kai mato, kad jų pinigai yra švaistomi ar grobstomi.

Bijoma, kad vienišas balsas nebus išgirstas? Taip sakė tie, kurie tą naktį nėjo prie Seimo ar Televizijos bokšto - esą, ką gali neginkluotas žmogus padaryti prieš tankus ir automatus? Tačiau galėjo. Todėl, kad nesuabejoto brangios laisvės verte. Ir todėl mes šiandien gyvename Nepriklausomoje šalyje ir galime džiaugtis laisve. Bet tikrai galėsime džiaugtis tik jeigu ir mes įvertinsime laisvės tikrąją vertę. Nebijokime reikalauti moralumo valdžioje, spaudoje, plačioje visuomenėje; nebijokime tiesos. Jau daug kam nusvirio rankos siekiant paragauti tikrosios laisvės. Dar vieni rinkimai artėja, ir atrodo, kad net balsavimas daug kam atrodo per daug

Lina Pečeliūnienė. Baigiasi Europos Sąjungos meilė Rusijai

Šiomet Europos Sąjungos (ES) jubiliejus - kovo mėnesį sukanka 50 metų, kai buvo pasirašyta Romos sutartis.

Ką tik į ES priimtos dar dvi naujokės - Rumunija ir Bulgarija, gerokai silpnesnės už Lietuvą (jau galėsime girtis, kad Lietuva pagal ekonomikos, teisės ir demokratijos pasiekimus tarp pokomunistinių ES naujokių stovi viduryje).

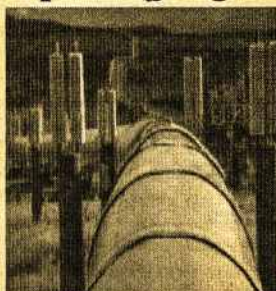
Iškart po Naujųjų metų Slovėnija įsivedė eurą. Lietuva apmaudžiai liko už eurozonos. Bet labiau turėtume sielotis ne dėl ES sprendimo palikti mūsų užrybyje ir net ne dėl buvusios mūsų Algirdo Brazauskos Vyriausybės atsainumo, o dėl to, kad didesnis dalis lietuvių to euro net nenori.

Kažin ar per trejus metus, kai tapome ES nariais, išmokome būti europiečiai. Kas labiau mums rūpi: ES teikiama parama ar ES problemos? Kai mums neleido įsivesti euro, buvo kilusi baimė, jog modeliuojama dviejų greičių ES-Rytų Europa važiuos antruoju (lėtuoju) greičiu ir bus nustumta nuo strateginių visos bendrijos sprendimų. Tačiau kai vis dėlto nebuvo atimta galimybė mums šiomet prisijungti prie Sengenro erdvės (nekontroliuojamų kelionių per ES šalių sienas), galime pasidžiaugti, kad nesame atstumtieji. Tuo labiau kad vienos Lenkijos veto turėjo įtakos visai ES nepradėti besąlyginį derybų dėl ekonominės sutarties su Rusija.

ES turi daug bėdų. Nuo šiomet stabdomas naujų narių priėmimas, kol bendrija susitvarkys savo išsiplėtusį kiemą. Neribotam laikui sustabdytos derybos su Turkija, jokių apčiuopiamų vilčių neduota Ukrainai ir Gruzijai. Na, gal Kroatija kokiais 2010-aisiais galėtų įstoti į ES. Šį pusmetį ES pirmininkaujanti Vokietija yra pasiūšiusi kokia nors forma įteisinti ES Konstituciją, nors ją yra atmetę Prancūzijos ir Nyderlandų referendumai.

Be Konstitucijos ES dažnai atrodo kaip palaida bala - stringa sprendimų priėmimo mechanizmas. O svarbiausia - nėra vieningos užsienio politikos. Vokietija per savo pusmetį griebiasi ją kurti. Svarbiausias ES uždavinys - sukurti vieningą energetikos sistemą. Labiausiai jai priešinas Prancūzijos prezidentas Žakas Širakas, tačiau jo dienos jau suskaičiuotos. Gegužės mėnesį Prancūzijoje vyks prezidento rinkimai. Ir, atrodo, tarp kandidatų nėra tokio, kuris būtų pasiryžęs širakiškai mylėti Rusiją. Panašu, kad ES gali nebelikti Vokietijos ir Prancūzijos meilės ašies su Rusija. Vokietijos kanclerė Angela Merkel, nors ir nepasipriešino V.Putino ir G.Sriederio dujotiekiai Baltijos jūros dugnu, tačiau ji tikrai nepasiduos Rusijai kaip buvęs kancleris G.Sriederis.

Iš visų ES valstybių vadovų gal tik vienas Italijos premjeras Romanas Prodis (italų spaudoje kaltintas ryšiais su KGB) nusileis Rusijos diktatui. Bet R.Prodis

- ne ta asmenybė, kuri ES imtų groti pirmuoju smuiku. Net Italijoje jo pozicijos silpnos.

Senoji Europa iki šiol naujokių „rusofobija“ vertindavo kaip nesugebėjimą pragmatiškai bendradarbiauti. O dabar ji pati jau persirgo meilės Rusijai liga.

Iš tikrųjų dabar tik aklas gali nematyti Kremliaus energetinės imperijos strategijos: užkariauti Europos dujų perdavimo ir paskirstymo tinklus ir neįsileisti Vakarų bendrovėjų į nykstančias savo versloves. „Gazpromas“ jau šeiminkauja ne tik ES naujokių, bet ir Italijos, Prancūzijos dujų paskirstymo įmonėse. Tik Didžioji Britanija „Gazpromu“ invazijai griežtai pasipriešino.

Dabartinis Rusijos ir Baltarusijos dujų-naftos karas akivaizdžiai rodo, kokia pražūtinga buvo ir mūsų brazaukinės nomenklatūros pozicija: draugaukime su Rusija ir turėsime naudos. Baltarusija draugavo, pasirašydama net sąjunginę sutartį, pagal kurią ir turėjo gauti žaliavas Rusijos vidaus kainomis. Nepadėjo jokia draugystė. Atsisavomis Kremliaus imperija nepakenčia net riboto Baltarusijos suvereniteto. V.Putinas tiesiai yra pasiūšęs Baltarusijai tapti Rusijos gubernija, o jei ne - būsite sužlugdyti. Tokia ir yra šiandieninio Rusijos energetikos karo su Baltarusija esmė.

Tiesa, Rusiją labai išgąsdino netikėta Turkmenijos diktatoriaus Saparmurato Nijazovo mirtis. Kremliaus valdoma žiniasklaida sklaidė liūdnes reportažus net su aliužija į tai, kad „turkmėnų tėvas“ galėjo būti nužudytas. Ir toks nerimas vien dėl to, kad S.Nijazovas buvo pasirašęs parduoti Rusijai 50 mlrd. kub. m dujų - ketvirtadalį Rusijos eksporto į Europą. Naujas Turkmenijos prezidentas gali ir nesutikti su tokia Rusijos spauda. Kam puselčiui atiduoti savo dujas Rusijai, jei gali pats rinkos kaina pardavinėti Europai. Italijos spauda rašo, kad taip gali ir atsitikti.

Taip ir būtų, jei ES nebūtų išskydusi, turėtų vieningą užsienio politiką, energetikos strategiją ir netingėtį kryptingai veikti. Jei sugebėtų įtikinti Rusiją, kad energetikos chartija ir jai naudinga - be Vakarų technologijų ir investicijų Rusijos dujų ir naftos verslovės žlugs.

Tokiam grandioziniam darbui ES ypač reikalinga JAV parama. Amerika griežtai nusiteikusi prieš Rusijos energetikos šantažą. Vokietija, dabar ne tik pusmetį vadovaujanti ES, bet ir visus metus Didžiąjam pasaulio aštuonetui, nusiteikiusi stiprinti santykius su Amerika. Gaila tik, kad nepavykusio Irako karo diskredituota Amerika vis mažiau sulaukia Europos tautų paramos.

Lietuvai ir kitoms Baltijos valstybėms dabar labai svarbu neužsižaišti - neužmiršti mūsų idealų ir strateginių tikslų.

Lenkijos spauda rašė, kad Estija su Latvija sutiko priimti Lenkiją į bendrą naujos atominės elektrinės projektą tik po to, kai mūsų premjeras Gediminas Kirklilas griežtai kirto: jei užsispirsite, tai mes statsime su Lenkija be jūsų. Jeigu dabar dar prasidės ambicingi žaidimai, kas turi būti didesnis viršininkas toje elektrinėje, galime prašyti ir visą tokią viltingą regiono energetinę vienybę.

ES dar sunkiau suderinti visų 27 šalių interesus ir įveikti ambicijas. Bet reikia ir įmanoma, jei turime bendrą tikslą.

„Valstiečių laikraštis“

Bernardinai.lt

PRELATAS EDMUNDAS J. PUTRIMAS

Lietuvos Vyskupų Konferencijos delegatas
užsienio lietuvių katalikų sielovadai

Pasaulinės migrantų ir pabėgėlių dienos pradininkas buvo popiežius Benediktas XV, bene prieš šimtmetį - 1915 m. įsteigęs tos dienos paminėjimą. Dabartinis Popiežius Benediktas XVI tęsia toliau šią tradiciją, vėl paskelbdamas ateinančią sausio 14 d. kaip "pasaulinę migrantų ir pabėgėlių dieną" katalikų Bažnyčioje.

Šv. Tėvas savo ganytojiškame laiške, minint 93-ąją pasaulinę migrantų ir pabėgėlių dieną, atsižvelgia ne tik į individą imigrantą bet ir į imigrantų šeimą, kurios "...yra gyvybės kultūros vieta bei galia ir svarbus vertybių integracijos veiksnys...". Jo teigimu, taip pat reikia atkreipti dėmesį į sielovadą studentų, kurie studijuoja užsienyje. "Juk jaunuoliai, išvykę iš savo šalies studijuoti, susiduria su daugybe problemų ir yra ypač imlūs tapatybės krizei", rašo jis.

Katalikų Bažnyčios pastangos minėti pasaulinę migrantų ir pabėgėlių dieną yra labai aktualios ir lietuvių tautai, nes ji yra "migrantų tauta". Tai įrodoma straipsniais mūsų spaudoje, pvz. "Lietuvių eksportas į Arabiją" (*Mūsų Pastogė*, Sydney, Australia 2006.12.13), arba "Už Lietuvos į užsienį galėjo išvykti 16 tūkstančių vaikų" (Bernardinai.lt, interneto dienraštis, 2006.12.07) ir pan.

Minėdami pasaulinę migrantų ir pabėgėlių dieną, prisimename, kad jos tikslas yra atkreipti dėmesį per parapijas, organizacijas bei žiniasklaidą į migrantų patiriamus sunkumus ir iššūkius, paremti imigrantus ne tik materialiniai bet ir dvasiniai, kad jie ir jų vaikai neprarastų savo religinės ir tautinės tapatybės.

Popiežiaus Benedikto XVI žinia 93-iosios Pasaulinės migrantų ir pabėgėlių dienos (2007 m.) proga

Migrantų šeima

Brangūs broliai ir seserys!

Artėjančios Pasaulinės migrantų ir pabėgėlių dienos proga ir žvelgdamas į Šventąją Nazaretą Šeimą, visų šeimų ikoną, norėčiau pakviesti jus apmąstyti migrantų šeimoms būklę. Evangelistas Matas pasakoja, jog netrukus po Jėzaus gimimo Juozapas, pasiėmęs kūdikį ir jo motiną, buvo priverstas bėgti į Egiptą gelbėdamasis nuo karaliaus Erodo persekiojimo (plg. Mt 2, 13-5). Komentuodamas šį Evangelijos puslapį, mano garbingasis pirmtakas, Dievo tarnas popiežius Pijus XII 1952 m. parašė: „Nazaretą Šeimą tremtyje, Jėzus, Marija ir Juozapas kaip emigrantai, Egipte ieškantys prieglobsčio nuo nuožmaus karaliaus pykčio, yra visų bet kurio amžiaus ir bet kurios šalies emigrantų ir keliaujančiųjų, visų pabėgėlių, dėl persekiojimo ir nepritekliaus priverstų palikti savo tėvynę, mylimus giminaičius, savo kaimynus, mielus draugus ir iškelti į svetimą šalį, modelis, pavyzdys ir paspartis“ (*Exsul familia: AAS 44, 1952, 649*). Ši Nazaretą Šeimą, priverstos ieškoti prieglobsčio Egipte, nelaimė leidžia prabėgimui išvysti visų migrantų, ypač pabėgėlių, tremtinių, evakuotųjų, šalies viduje perkeltųjų asmenų, persekiojamųjų, skausmingas gyvenimo sąlygas. Galime greitai pamatyti kiekvienos migrantų šeimos išgyvenamus sunkumus, daugybės milijonų migrantų, pabėgėlių ir šalies viduje perkeltųjų asmenų negandas ir pažeminimus, nepriteklus ir trapumą. Nazaretą Šeimą atspindi kiekvienos žmogiškos šeimos širdyje saugomą Dievo paveikslą, net ir iškreiptą bei susilpnintą emigracijos.

Artimiausios Pasaulinės migrantų ir pabėgėlių dienos tema - *Migrantų šeima* - tęsia 1980 m., 1986 m. ir 1993 m. temas. Ja trokštama dar kartą pabrėžti Bažnyčios išpareigojimą ne tik individualiam migrantui, bet ir jo šeimai, kuri yra gyvybės kultūros vieta bei galia ir svarbus vertybių integracijos veiksnys. Migrantų šeima susiduria su daugybe sunkumų. Dėl jos narius skiriančio atstumo ir nesėkmingų

pastangų vėl susijungti pradiniai saitai dažnai sutrūkinėja. Atsiranda nauji santykiai, kyla nauji jausmai. Kai kurie migrantai, priversti pakelti sunkų atstumą ir vienatvės išmėginimą, užmiršta praeitį ir savo pareigas. Jei imigrantų šeimai nelaiduojama reali įtraukimo ir dalyvavimo galimybė, tai jos darnios sklaidos sunku tikėtis. 2003 m. liepos 1 d. įsigaliojusia Tarptautine visų dirbančiųjų migrantų ir jų šeimų narių teisių apsaugos konvencija trokštama ginti dirbančiuosius migrantus, vyrus ir moteris, ir jų šeimos narius. Tai reikią šeimos vertės pripažinimą ir emigracijos, šiandien tapusios mūsų visuomenių struktūrinį reiškinį, srityje. Bažnyčia ragina ratifikuoti tarptautines teises priemones, kuriomis siekiama ginti migrantų, pabėgėlių ir jų šeimų teises, ir per įvairias institucijas bei organizacijas siūlo savo užtariantį balsą, kuris darosi vis būtinesnis. To siekdama, ji atidarė centrus, kur įsiklausoma į migrantus, namus, kur jie svetingai priglaudžiami, tarnybas, teikiančias paslaugas asmenims ir šeimoms, taip pat ėmėsi kitų iniciatyvų atsiliepdama į šioje srityje vis didesnius poreikius.

Imigrantų šeimų integracijos labai jau daug kas padaryta, tačiau dar nemažai reikia ir nuveikti. Yra realių sunkumų, susijusių su pirmosios imigrantų kartos „gynybiniais mechanizmais“, užkertančiais kelią didesnei antrosios kartos jaunuolių brandai. Štai kodėl integracijai palengvinti būtini įstatymai teisiniu ir socialiniu lygmeniu. Neseniai padaugėjo moterų, kurios, ieškodamos geresnių gyvenimo sąlygų, palieka savo kilmės šalis svilvotos daugiau žadančių profesinių perspektyvų. Tačiau nemaža moterų tampa prekybos žmonėmis ir prostitucijos aukomis. Socialiniai darbuotojai, ypač vienuolės, prie šeimų susijungimo galėtų prisidėti svarbia tarpininkavimo paslauga, verta vis didesnio mūsų dėkingumo.

Sveikiname - Congratulations!

Vincas and Mary Lukaitis

Vincas ir Mary Lukaičiai neperseniausiai atšventė 55-ąją laimingos ir produktyvios santuokos jubiliejų.

Nuo jų santuokos, kuri įvyko 1951 metais „Mūsų Pergalės Mergelės“ Bažnyčioje, Camberwell rajone, Melburne, jie užaugino ir išmokslino 6 vaikus, turi 18 vaikaitių ir du provaikaitius, iš viso 26 naujus Australijos lietuvius.

Įžymus Imigracijos Ministras, Arthur Calwell, kuris prižiūrėjo pokario Baltijos šalių migraciją, galėtų didžiuliuoju Vincu ir Mary Lukaičiais suteikusiais Australijai 26 australus!

Vincas sutiko Mary McDonald, kuri tuo metu buvo med. sesuo, savo brolio Stasio Lukaičio vestuvėse „Mūsų Pergalės Mergelės“ Bažnyčioje, Camberwell rajone. Mary yra šeštos kartos australė, nes jos protėviai atvyko į Australiją su pačiu pirmuoju laivu.

Vincas atvyko į Australiją 1949 m. su laivu „Svalbord“ iš pokarinės Vokietijos kaip asmuo be pilietybės iš Buxtehede ir buvo nukreiptas į migrantų stovyklą Bathurst.

Būdamas aštuoniolikos metų ir Alytaus miškininkystės studijų kursantas, Vincas pabėgo iš Lietuvos 1944 m. kai rusai okupavo antrą kartą Lietuvą. Jis Vokietijoje Luftwaffe buvo paskirtas į parašutininkų apmokymus.

Jis sėkmingai pragyveno karą ir tik šešis mėnesius gyveno labai prastose sąlygose Vokietijoje amerikiečių

karo stovykloje ir buvo išleistas kaip pabėgėlis be pilietybės. Tėvą iš kalėjimo išleido jo 21-ojo gimtadienio dieną.

Vincas atvykęs į Australiją dirbo „Jimna“ pagal valstybės kontraktą Queensland - sodindamas pušes. Vėliau jis persikėlė į Melburną ir dirbo kaip lėktuvų elektrikas, vėliau kaip žemėlapio sudarinėtojas Viktorijos miškų įmonei iki pensijinio amžiaus. Dešimt metų Vincas dirbo ir antrą darbą: išvežiojo pienu su arkliu po Šiaurinį Balwyn- rajoną, kad išlaikytų ir išmokslintų savo didelę, šešių vaikų, šeimą. Mary toliau dirbo med. sesute „Cotham“ klinikoje Kew rajone.

1962 m. Vincas ėmėsi sporto ir tapo „Old St Kevins“ atletų klubo nariu. Būdamas 45 metų laimėjo šalies kryžių dalyvaudamas lenktynėse 16 km per 60 min. Dar kurį laiką po to, jis vis dar mėgo bėgioti.

Vincas grįžo į Lietuvą 1988 metais susitikti su savo motina ir seserimi, kurių jis nebuvo matęs nuo 1944 m.

Įvairiom progom Vincas buvo labai aktyvus Lietuvių bendruomenės narys, būdamas Džiugo Tunto tėvų komiteto nariu, Lietuvių katalikų bažnyčios prezidentu, Romovės nariu ir Katalikų bendruomenės ir Lietuvių klubo nariu.

Vincas ir Mary vis dar gyvena savo namuose Rytų Kew rajone, kuriuose dažnai juos aplanko vaikai ir vaikaitiai. Džiaugiasi gera sveikata, kuri jų manymu yra todėl, kad jie niekada neturėjo savo nuosavos mašinos.

Mes linkime jiems dar daug ilgų ir laimingų bei linksnų metų!

Kalbėdamas apie imigrantų šeimų integraciją, jaučiu pareigą atkreipti jūsų dėmesį į pabėgėlių šeimą, kurių sąlygos, palyginti kaip buvo anksčiau, pablogėjo. Ypač tai pasakytina apie šeimos branduolio susijungimą. Pabėgėlių stovyklose, greta logistinių problemų ir asmeninio pobūdžio sunkumų, susijusių su išgyventų tragiškų patirčių sukeltomis traumomis bei emocinė įtampa, moterims ir vaikams kartais kyla grėsmė, siekiant išlikti, būti įtrauktiems į seksualinį išnaudojimą.

Tokiais atvejais būtina dėmesinga pastoracija. Pastoracija turėtų ne tik teikti širdies žaidas užgydyti įstengiančią pagalbą, bet ir siūlyti krikščionių bendruomenės paramą, gebančią atkurti pagarbos kultūrą ir iš naujo atrasti tikrąją meilės vertę. Būtina akinti vidujai palūžusiuosius

susigrąžinti pasitikėjimą savimi. Taigi visomis išgalėmis būtina stengtis garantuoti šeimų teises bei kilnumą ir laiduoti joms jų poreikius atitinkanti gyvenamąji būstą. Pabėgėliai kviečiami kultuivoti atvirą ir teigiamą nusiteikimą juos priimančios visuomenės atžvilgiu ir veikliai bei noriai priimti pasiūlymus prisidėti prie bendro integruotosios bendruomenės, kuri būtų visų „bendrąisiais namais“, statydimu.

Vienai migrantų kategorijai skirtas ypatingas dėmesys: tai iš kitų šalių atvykę studentai, esantys toli nuo namų, reikiamai nemokantys kalbos, kartais neturintys draugų ir dažnai gaunantys jų reikmėms nepakankamą stipendiją. Jų sąlygos būna dar blogesnės, jei jie susituokę. Per savo institucijas Bažnyčia visomis išgalėmis stengiasi,

(Nukelta į 5 psl)

Kanados "Atžalynas" Melbourne

duetas, kuris savo atlikime jausmingais judesiais išreiškė švelnumą.

Po pasirodymo sekė padėkos, dovanų įteikimas. Visi šokių grupės šokėjai gavo po knygą kunigo K. Ambraso "Kengūrų ir Koalų pašonėje". Iš Geelongo L. Čižauskaitė-Tigani įteikė dovanėlę vadovui, o B. Prašmutaitė išdėdinti surinktus pinigus už koncerto bilietus ir programos aukas.

Naujai išrinktos Krašto Valdybos pirmininkės dėka "Atžalynas" buvo pakviestas koncertuoti į Melbourną.

Visi buvo pavaišinti kavute ir pyragais.

Pasižiūrėję nuotaikingo koncerto ir atsigaivinę kas "Švyturio" alumi, gavinančiais gėrimais, kavute, o aš užkalbinau "Atžalyno" šokių grupės vadovą Ichtianandrą Urniežį, kuris mielai sutiko atsakyti į kelis mano pateiktus klausimus.

Prašau trumpai papasakoti kas esate ir kokias pareigas turite Lietuvių Bendruomenėje?

[Kanadą atvykdavau trumpam, bet jau dešimt metų, turėdamas visus popierius, gyvenu pastoviai. Lietuvių bendruomenėje vadovauju šokių grupei "Atžalynas" pusantrų metų.

Įdomu sužinoti kas jūsų šokių grupę "Atžalynas" pakvietė į Geelongo Lietuvių Dienas?

Tai būtų ilgas pasakojimas, bet atsakyti trumpai. Prieš du metus buvome pakviesti Krašto Valdybos pirmininkės L. Kalėdos dalyvauti Melbourn Lietuvių Dienose, bet kvietimas buvo nepriimtas, kadangi buvo likęs trumpas laikas, negalėjome pasiruošti. Prieš du metus vėl gavome antrą pakvietimą dalyvauti Geelongo

Po sėkmingo "Atžalyno" koncerto Loreta Tigani įteikė dovanas grupės vadovui Ichtianandrui Urniežiui (dešinėje) ir grupės išdėdinti Peter Meikeljohn, taip pat Kanados LB Krašto Valdybos vicepirmininkas, specialiems reikalams

Lietuvių Dienose. Tuomet pats pradėjau susirašinėti su Loreta. Seimo suvažiavime kuriame buvau ir aš tai užtvirtino šią kelionę į Australiją.

Ar rengiate tokio pobūdžio šventes Kanadoje, kaip mes Australijoje Lietuvių Dienas?

Kanadoje Lietuvių Dienos nėra labai populiaros. Paskutinis renginys buvo suruoštas prieš pusantrų metų taip pat prieš Kalėdas. Mes išėivija, Šiaurės Amerikoje turime Šokių šventę kas keturi metai. Papildomai darome įvairių renginių kaip "Atžalynas". Pirmą kartą buvome suruošę visų Ontarijų Kanados grupių trijų grupių, bendrą koncertą, tai buvo pirmą kartą istorijoje, bet...ko gero Lietuvių dienos turėtų prasidėti.

Ar patiko jums renginys Geelonge?

Patiko. Net labai patiko!

Ar turite jaunesnių šokių grupes. Jeigu turite koki pavadinimai?

Pas mus yra trys Ontarijos grupės "Atžalynas", "Gyvataras" ir "Gintaras". "Gyvataras" jau yra aplankęs Australiją. Antri metai kai pradėjome mokytį pačius mažiausius. "Atžalynas" turėjo savo vaikučių, bet kažkaip išgaravo vaikučiai. Dauguma išaugo, perėjo į vyresnių grupę.

Koki kultūriniai renginiai rengiami jūsų bendruomenėje, ar puoselėjate lietuviškas tradicijas?

Mes puoselėjame. Pats didžiausias renginys tai "Atžalyno" 35-rių metų sukaktis. Tada pirmą kartą įstojome su grupe "Tarp kitko", tuomet "Atžalynas" labai stipriai susidomėjo, tai dabar ruošiamės renginį po renginio. Visiems renginiams esame kviečiami. Ruošiamės Valentino dieną, Motinos dieną suruošiamas Gintaro metinis koncertas. Buvome planavę Jonines, bet kadangi vykome į Lietuvą todėl renginio nebuvo.

Kaip jums patiko Australija. Šių dienų karšti gal nualino jus, kadangi Kanadoje šiuo metu žiema?

Kaip mes išskridome žiemos nebuvo. Buvo 15 laipsnių šilumos. Atvykus į Australiją didelių karščių

nebuvo, kartais net vėsu. Pastarosiomis dienomis negalime sakyti kad karšta, bet tik šilta. Geelonge buvo vėsiu, negu atvykus į Melbourną.

Koki jūsų ateities planai?

Ach! Atsидūsta. Planų daug reikia spėti juos įgyvendinti. Norim kuo daugiau surinkti naujus ateivius, juos noriai priimame, bet norisi dar daugiau įjungti į bendruomenę. Bet pagrindė naujai atvykę nuo mūsų nusisuka. Gal svarbiausia, kad n iekas nesistengia jų pritraukti. Tai opus klausimas visoje išėivijoje. Pas mus yra daugiau naujai atvykusių, negu vietinių. Mano grupėje, kuri atvažiavo į Lietuvių dienas, yra dvylika atvykusių ir 7 gimę Kanadoje. Per repeticijas visuomet kalbame lietuviškai. Visi supranta, stengiasi suprasti. Iš pradžių manęs nesuprato, bet dabar viskas pajudėjo į gerą pusę. Jeigu norite važiuoti į Lietuvą į Dainų ir Šokių šventę, turite mokėti susikalbėti nuvykę į šią šalį. Kalba, žinomas su akcentu, bet kalba.

Kokius įspūdžius jūsų grupei paliko Lietuvių dienos Geelonge.

Labai daug ir gerų prisiminimų. Pirmiausia, tai kad viskas buvo gerai suorganizuota. Loreta begalybę darbo įdėjo ir dar turėjo laiko skirti mums kai kuriuos vakarus kartu praleidom, tarėmės, pasisakėme nuomones, nutarėme bendradarbiauti, palikau šokių medžiagos, kadangi atvežta iš Lietuvos su muzika ir aprašymu. O pats renginys tai tikrai nuostabas. Parsivešim labai gerus įspūdžius. Labai šauniai šokiai buvo visų grupių atlikti: Adelaidės, Sydnėjaus, Geelongo ir Melbourn.

Ką palinkėtumėte Australijos lietuviams?

Palinkėčiau ir toliau puoselėti lietuvių kalbą, tęsti papročius, meną, grožį, propaguoti dar daug daugiau, kad liktų ateinančiom kartom lietuviškumo čia gimusiems, kuo daugiau susivieninti į vieną būrelį, mūsų ir taip mažai kuo daugiau čia būsime tuo daugiau turime didžiuotis, kad esame lietuviais.

Ačiū už pokalbį M. Geštautienė

"Atžalynas" koncerto metu, Melbourn Lietuvių Namuose

Popiežiaus Benedikto XVI žinia 93-iosios Pasaulinės...

(Atkelta iš 4 psl)

kad šie jauni studentai šeimos paramos trūkumą patirtų kuo mažiau skausmingai. Ji padeda jiems integruotis juos priimančiuose miestuose, suvesdindama su šeimomis, norinčiomis parodyti jiems svetingumą ir palengvinti vienas kito pažinimą. Kaip esu sakęs kita proga, pagalba užsienio studentams yra „svarbi pastoracinės veiklos sritis... Juk jaunuoliai, išvykę iš savo šalies studijuoti, susiduria su daugybe problemų ir yra ypač imlūs tapatybės krizei“ (L'Osservatore Romano, 2005 12 15).

Brangūs broliai ir seserys, Pasaulinė migrantų ir pabėgėlių diena tetampa

naudinga proga didinti bažnytinės bendruomenės ir viešosios nuomonės dėmesį migrantų šeimų reikmėms ir problemoms, taip pat jų pozityvioms potencinėms galimybėms. Mintyse ypač turiu tuos, kurie tiesiogiai susiję su didžiuliu migracijos reiškinium ir kurie savo pastoracinę energiją atiduoda tarnaudami žmonių mobilumui. Apaštalo Pauliaus žodžiai: „caritas Christi urget nos“ (2 Kor 5, 14) akina mus pirmiausiai dovanoti save mūsų labiausiai vargstantiems broliams ir seserims. Kupinas tokių jausmų, kiekvienam meldžiu dieviškosios pagalbos ir nuoširdžiai visiems teikiu ypatingą apaštališkąjį palaiminimą.

Vatikanas, 2006 m. spalio 18 d.

(Birutės Prašmutaitės nuotraukos)

Iš kairės - Rolandas, Rasa ir Ichtiandras - "Atžaliečiai"

Melbourno Kariuomenės šventė ir Lietuvių mokyklos užbaigimas

Dalis Lietuviškos mokyklos dalyvių su mokytojais, stovi iš kairės Aida, Valda, Nindra ir Gailė. (G.Kymanto nuotrauka)

Šis renginys buvo gražiai paminėtas Lietuvių Namuose 2006 XI 24.

Programą pradėjo Birutė Kymantiėnė, kuri trumpai, abiem kalbom, apibūdino svarbą jauniems ir vyresniems kartu švęsti savo metines šventes - „In Australia, we celebrate ANZAC and Remembrance Days. It's great to see our young and young at heart coming together to celebrate a long tradition - Lithuania's Army Day - It is an important opportunity for the younger generation to learn and respect this country's and indeed their heritage's history and veterans. Every year ceremonies highlight the actions of our soldiers and help remember the sacrifices made by those men and women for our freedom”.

Birutė pakvietė šaulių atstovą Albiną Miškinį, kuris po tylos minutės, pristatė įdomią filmą apie šiuolaikinę Lietuvos kariuomenę, jų programą, mokslą Karo Akademijoje bei karių - moterų ir vyrų - patirtis.

Toliau džiaugiamės Lietuviškos mokyklos programa, kurioje pastebėta didele mokinių pažanga padaryta lietuvių kalboje. Visi noriai dalyvauja ir lanko Lietuvišką Mokyklą ir sudaro gražias draugystes. Per metus mokiniai vienas kitą lanko, pernakvoja ir džiaugiasi pasimatydami pamokose, bei šokiuose.

Šiais metais veikė trys klasės. Pradinukų (5-7m) - mokytoja Gailė

Adamavičienė, pradžios (8-12m) - Aida Gogelytė ir gimnazijos (14-suaugusių) - Rasa Imbrasienė. Prie Lietuviškos Mokyklos veikia tautiniai šokiai „Gintarėliai“ ir „Malūnėlis“- vadovė Nindra Skeivyte. (Abi grupės puikiai atstovavo Melbourną Tautinių šokių šventėje Geelonge).

Nindrai padeda „Šokdavos“ tautinių šokių veteranų grupės vadovė Valda Soliman, kuri taip pat jaunimėli paruošia moderniais šokiais. Šis jaunimėlis gražiai pasirodė per Jaunimo Vakara AL Dienose Geelonge.

Pradinukų ir pradžios klases gražiai deklamavo, o pradžios klasė dar suvaidino įdomią „Pelėdos“ šeimą. Mokiniai taip pat parodė savo talentus skambinant pianinu ir grojant smuiku. Gražiai pašoko tautinius šokius.

Nuoširdžiai padėkota mokytojoms už kantrybę ir sumanumą dirbant su jaunimu ir padėkota tėveliams, kurie veža vaikus į Lietuvišką Mokyklą. Mokytojos dar ragino visus kartu dirbti, kviesti ir toliau remti Mokyklą, pritraukti ir kitą jaunimą.

(Pamokos prasideda vasario mėnesį Lietuvių Namuose ir Victorian School of Languages, Carlton-Princes Hill Secondary College, Venetia Kefalijos, tel. 9416 0641) BK

NUOTRAUKŲ KONKURSAS „LIETUVIAI PASAULYJE“

Lietuviškos Birutės vestuvės, 1984 m

Fotografijose užfiksuojame įsimintinas gyvenimo akimirkas, išsaugome brangius žmones ir vaizdus. Kadre sustabdę akimirką, rašome istoriją- savo, šeimos, miesto, šalies. Lietuviai yra išsibarstę po visą pasaulį, su Tėvyne juos sieja tapatybė, tradicijos.

Siekdamas stiprinti viso pasaulio lietuvių tarpusavio ryšius, Tautinių mažumų ir išeivijos departamentas (TMID) prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, kartu su užsienio lietuvių bendruomenėmis, surengė nuotraukų konkursą „Lietuviai pasaulyje“.

Į kvietimą atsiliepė autoriai iš daugiau nei dvidešimties pasaulio šalių. Nuo 2006 m. birželio 1 d. iki spalio 1 d. jie atsiuntė 800 nuotraukų, kuriose - ir unikalios istorinės užsienio lietuvių bendruomenių veiklos, ir liuanistinio švietimo, ir asmeninės patirties akimirkos.

Nuoširdžiai dėkojame visiems dalyvavusiems ir prisidėjusiems prie konkurso.

Iki pabaigos liko paskutinis etapas (savo vertinimus jau išsakė komisija, sudaryta iš Lietuvos fotomenininkų sąjungos, Lietuvos spaudos fotografų klubo, studijos

„Fotos“ atstovų), kuriame lemiamas žodis suteikiamas Jums, gerbiamieji www.tmid.lt tinklalapio lankytojai.

Nuo 2006 m. gruodžio 29 d. iki 2007 m. sausio 15 d. iš vieno IP adreso tik vieną kartą buvo galima balsuoti u vieną labiausiai patikusį nuotrauką, jos autorius bus apdovanotas specialiu TMID prizų.

Visus nuotraukų konkurso „Lietuviai pasaulyje“ rezultatus paskelbė 2007 m. sausio 17 d. Sekančiame numeryje pranešime rezultatus.

Iš Australijos į finalą pateko 8 nuotraukos, tai sekančiuose TA numeriuose atspausdinsime ir kitas. red

Beautiful Balts celebrate

Geelong's beautiful Balts got together to celebrate the recent 24th annual Lithuanian festival.

About 1000 people of Lithuanian descent joined members of the city's ethnic groups, civic and church leaders and visitors at the festival's ceremony at GPAC on December 28.

The festival aimed to bring people of Lithuanian descent together to promote understanding of their culture.

Proud Lithuanian-Australians also contributed in song and dance events and competed in sporting competitions between December 27 and January 1.

Hundreds from across the country competed in basketball, tennis and golfing events.

geelongadvertiser.com.au

Above: Performer Jieva Aras showed her true colours in traditional Lithuanian dress.

Above: Aldona Gaylard, Martin Didzys and Aisvydas Sadauskas shared a moment between festivities.

Above: Irena Stumbras and Dana Urnevicius were pleased to be part of the 24th annual event.

Sveikiname

Australijos Lietuvių Bendruomenės Krašto Tarybos pirmininkę Birutę Prašmutaitę, linkėdami sėkmės, ištvėrmės, naujų sumanymų einant atsakingas pareigas lietuvių labai Australijoje.

Aukos Parapijai ir Kunigui

Po \$150 F. Sadauskas, Jankevičiai, Margan-Marganavičiai, A. Miadažys, po \$100 J. Bartašienė, Br. Staugaitienė, Strunga, S. Krutulis, V. M. Didelis, J. Leknius, N. V. Šalkūnai, M. Prašmutienė, Z. Prašmutaitė, \$90 D. Simankevičienė, po \$80 L. Jomantienė, H.D. Kaladė, J. Simutienė, \$75 Baltutis, \$70 V. Mačiulis, S.L. Tamošaitis, po \$60 J. Vaitkus, F. Gužas, Jonė Mičiulis, M. Tamašauskienė, po \$55 L. Kemežys, J. Kirša, po \$50 M. Andriukonis, E.M. Šidlauskai, V. Aukštėjus, S. Zakas, E. Dainutienė, A. Vyšniauskienė, L. Ramanauskas, S. Gužys, R. Vaičaitienė, po \$40 M. Saženis, D. Lynikienė, Z. Poškaitis, A.S. Šabrinskas, V. Lukaitis, \$35 A. Galiauskienė, \$30 S. Bakaitis, \$25 S. Eimutis, po \$20 R. Čelna, S. Raštutis, J. Žalkauskas, P. Šukienė, po \$10 V. Pažereckas, K. Augūnas.

Dėkojame už aukas.
Melbourno Parapijos Taryba

PARAPIJOS CHORO REPETICIJOS

Kviečiame prisijungti prie esamo Parapijos choro.

Repeticijos vyksta sekmadieniais prieš šv. Mišias
Lietuvių Namuose 9.30 val. ryte.

Parapijos choro vadovė Zita Prašmutaitė tel. 9571 3775

Dalis jungtinio choro dainuojančio per Dainų Šventę ALDienose Geelonge. Diriguoja Rita Mačiulaitienė. (Fausto Sadausko nuotrauka)

ALKF pirmininkės žodis

Tikėjimas reiškia "duoti savo širdį". Lotynų žodis "credo" reiškiantis "Aš tikiu" yra sudarytas iš dviejų lotyniškų žodžių "cor" 'širdies' ir veiksmas "dare" 'duoti'.

Taigi pagal žodžius "Aš tikiu" reiškia "Aš duodu savo širdį".

Ir tikrai daug širdies yra atidavę žmonės dirbantys įvairiose lietuviškose organizacijose, ypatingai organizacijų vadovai, kurie stengiasi "sukti ratą pirmyn..."

Didžiuojamės turėdami gerų širdžių žmonių, kurie praleidžia daug laisvalaikio įvairiems darbams, koordinuojant lietuvišką veiklą, pavyzdžiui daug širdies įdėjo geelongiškiečiai sėkmingai suruošiant ALDienas. Valio jiems už džiaugsmingą šventę! (Apie ALD bus sekantiame numeryje.)

Linkime visiems geros valios ir sėkmingai atsiekti visus savo užsimojimus lietuviškoje veikloje...

B.Kymantienė

Buvusi ALB KRAŠTO VALDYBA

Sveikina visus Australijos lietuvius
Naujų Metų proga
ir linki visiems laimės, bičiulystės ir pagarbos vienas kitam ir Tėvynei
Lietuvai

Laimingų 2007 m. linki visiems Tremtinio ir Sąjungos rėmėjams
Australijoje ir Lietuvoje.

LKPT atstovas Mačys,
adm. M.G.

Širdingai sveikiname gimines, draugus ir pažįstamus su Naujais 2007 metais. Tebūna Jums visiems šie metai laimingi, teatneša daug stiprios sveikatos ir Dievo palaimos.

Janina ir Antanas Jankevičiai

Gimines Lietuvoje ir kitose valstijose, draugus, pažįstamus gyvenančius Australijoje sveikiname su Naujais Metais, linkėdami sveikatos, ramybės namams.

S.A. Stupurai

Mieli Redakcijos darbuotojai,
linkiu Jums linksmų, kūrybingų, laimingų Naujųjų Metų
ir geros kloties dirbujantis visuomenės labui -
nuoširdžiai Jūsų

Edmundas Simanaitis

Brangius "Tėviškės Aidų" darbuotojus
sveikinu kad, Naujieji Metai neštų Jums gerą sveikatą, stiprybę, kantrybę ir meilę. Ačiū už darbus visiems.
Visad su Jumis mintyse ir širdyje.

M.S.

PADĖKA

Kaip ir kiekvienais metais, Socialinės Globos Moterų Draugija,
"Tėviškės Aidams" aukoja nemažą paramą - auką.
Nuoširdžiai dėkojame už \$500 auką.

ALKF Valdyba ir "TA." darbuotojai

Aukos "Tėviškės Aidams"

\$500 Socialinės Globos Moterų Draugija, \$55 S. Zakas, po \$50 Z. Prašmutaitė, A. Lazauskienė, \$35 T. J. Rotcas, \$30 S. I. Tamošaitis, po \$25 P. Baltutis, M.P. Šiaučūnai Tas., po \$20 J. Paškevičius, I. Vilkišienė, A. Savickienė, V. Lukaitis, P. Jakus, V. Palavikas, po \$15 L. Pukys NSW, J. Leknius, J. Žalkauskas, Z. Poškaitis, A. Stupuras, A. Vaitiekūnas, I. Daniškevičienė, M. Saženis, M. Prašmutienė, po \$10 Marganavičius, T. Jurgelaitienė, D. Lynikienė, Br. Grinskas NZ, M. Tamašauskienė, A.S. Šabrinskas, K. Augūnienė, J. Skuodas NSW, A. Galiauskas, V. Aukštėjus, R. Čelna, S. Raštutis, po \$5 V. Norkus, M.E. Šidlauskai, R.M. Jokubaitis, V. Makaravičius, P.Andriukaitis NSW, J.A. Jankevičiai, F. Sadauskas, J. Vaitkus, E. Dainutienė, St. Aras, S. Krutulis, F. Gužas, S. Gužys, A. Kalpokas, P. Tirva SA, J. Simutienė, P. Šukienė, A. Miadažys, A. Vyšniauskienė.

Nuoširdžiai dėkojame už aukas.
ALKF Valdyba ir TA darbuotojai

SBS radio Lithuanian

The many voices of one Australia

Sydney 97.7 fm 5.00 pm Tuesday
Melbourne 93.1 fm 5.00 pm Tuesday

National 3pm Tuesday - National frequencies -
Adelaide 106.3 fm, Adelaide Foothills 95.1 fmBrisbane 93.3 fm,
Canberra 105.5 fm, Hobart 105.7 fm, Perth 96.9 fm

Mielas Skaitytojau,

Štai ir vėl nusinešė laikas, vienus metus bendraujant su Jumis. Dėkojame, kad skaitote mūsų leidžiamą laikraštį "Tėviškės Aidus".

Su kiekvienais metais prarandame skaitytojų, kurie dėl ligos neskaito ar išėję į Amžinybę. Labai gailla, kad į jų vietą neatsiranda norinčių pratęsti laikraštį, tuo nutoldami nuo lietuviško žodžio, bendruomenės žinių.

Šis abejingumas atsiliepia ir į tęstiną lietuviškos spaudos šiame kontinente.

Šiuo metu teturime apie 300 adresantų, kurie pratęšė ir pilnai užsimokėję iki 2007 m. prenumeratą, o virš 100 - atsilikę mokesčio arba dar galvoja kaip pasiegti.

Reikia rimtai visiems pagalvoti apie "Tėviškės Aidų" tęstinumą. ALKF Valdyba nagrinėja reikalą. Leidinį leisime kol išgalėsime.

ALKF Valdyba ir redakcija

Mayunos fermoje

Sekmadienī mūsu šeimā nusprendē aplankyti gyvūnu fermā. Pralaidome ten visā dienā. Matēn labai daug gyvūnu. Ten buvo kiški, ožkyči, karvyči, arkli, paršiuku, vištyči, gyvači ir jūros kiaulyči. Man labiausiai patiko mažos ožkytēs. Viena jū užmigo man ant keliu, o kita bandē valgyti mano pirštā ir plaukus. Oi!

Pietums valgēme dešreles ir salotas. Aš padariau salotas, o mano tētis iškēpē dešreles. Buvo labai skanu!

Mano sesē labai pavargo, ir reikējo vāzuoti namo. Bet mes su sese paprašēm mamos, ar jī galētū nupirkti mums ledū. Mama sutiko, ir visi gavo ledū!

Benita Strazdauskaitē, 11 metū

Mano projekts

Dabar mes mokykloj mokomēs apie kosmosā. Visi mokiniai gavo namū darbams padaryti trijū dimensijū projektā kosmoso tema.

Aš nutariau padaryti mėnulio modelj. Tam tikslui nusipirkau parduotuvējē didelē baltā polistirolo burbulā. Priklijavau prie jō kartono iškīrtus kraterius.

Mano sekmadienīs

Sekmadienj po pietū pas mus atvažiavo sveči.

Visi vāziavome j Botanikos Sodā. Ten vaikščiojom ir apziūrējom skirtingas gēles ir medžius. Mes užlipom j kalnā, o po to aš su sese rīdenomēs, kol mūsū galvos taip apsvaigo, kad beveik negalējom atsistoti. Sesē nusibrodzino rankā, nes laiku nesustojo rīdēti ir nugriuvo ant kelio.

Kai grīžom namo, desertur valgēm mano padarytā pyragā. Buvo skanus. Aš jī padariau iškāvas milteliū.

Benita Strazdauskaitē, 11 metū

Mano šeimā

Mano šeimās pavardē Strazdauskai. Mūsū yra penki. Tai mama Irta, tētis Žydrius, sesē Inga Viktorija, šuo Rokšē ir aš - Benita. Mama gimē Rusijojē, Maskvojē. Tētis gimē Lietuvojē, Žeimelyjē. Mano sesutē gimē Australijojē, Williamstown 2000 metais. Aš gimiau Lietuvojē, Kaunē, 1995 metais. Man dabar 11 su puse metū.

Viktorija lanko brangū darželj. O aš einu j mokyklā, kuri yra labai arti namū ir Vikos darželio.

Tētis yra kompiuteriū programuotojas, o mama elektros inžinierē. Jī dirba nuo ryto ligi vakaro įvairiausių darbū, ir dar rūpinasi mumis visais!

Abu mano tėvai kasdien grīžta namo po manēs. Aš grīžtu iškāvas pusē keturiū. Mama su Vika grīžta pusē penkiū, o tētis - šeštā valandā.

Mes esam stipri šeimā!

Benita Strazdauskaitē, 11 metū

Tada visā burbulā reikējo aplkijoti papjē-mašē. Suradau papjē-mašē receptā interneto tinklapyje ir persirašiau jī ant lapuku. Prikarpiau daug laikraščio juosteliū. Mes su mamytē išvirēm miltū ir vandens košē. Po to aš mirkiau joje laikraščio juosteles ir klįjavau jas aplink visā burbulā. Tam, kad susidarytū nelygus mėnulio paviršius. Tā mėnulj dar reikia išdžiovinti, o tada aš nudažysiu jī dažais.

Dar padarysiu astronautā. Jis bus iškāvone, ir aš jī taipogi aplkijosiu papjē-mašē. Dar padarysiu violetinj atėviukā! Jis slēpsis už kraterio!

Galiausiai įsmeigsiu j užbaigtā mėnulj Frankstono vėliavytē (vietoj Amerikos vėliavos). Negaliu sulaukti mokytojo ir lasiokū reakcijō! Aš gyvenu Frankstone, ir man čia labai patinka. Vėliavytē padariau iškāvone, pritaissiau jā prie dantū krapštuko ir nupiešiau Frankstono emblemā. Tai delfinas, iššokantis iškāvone, ir smėlio paplūdimys.

Man kosmosas yra labai įdomus ir paslaptingas.

Kazytē Petruilytē, 11 metū

Spindulėliai

Tėvelio Diena

Tėveliai visus ilgus metus laukia, kol ateis jū nuostabi diena. Ši diena yra Tėvelio Diena. Reikia duoti jam daug bučkū ir praleisti visā diena su juo.

Mes su sese padovanojom savo tėveliui mūsū pačių padarytas dovanas. Sesē padarē gražū atvirukā, o aš - nuspalvintā puodukā. Manau, jam patiko.

Šiā dienā mūsū šeimā buvo kinoteatre. Žiūrējom "Curious George". Tai buvo nuostabus filmas.

Aš myliu savo tėki labai, labai. Jis geriausias iškāvone!

Benita Strazdauskaitē, 11 metū

Rododendrū sodas

Jau trečiadienīs. Algis, Danutē ir aš nuvažiavom j "Rododendro Garden". Čia auga įvairios kamelijos ir rododendrai.

Tai labai graži ir didelē vieta. Man patiko upelis. Ten plaukiojo ančiū šeimā.

Algijui labai patinka fotografuoti. Jis daug kartū mane nufotografavo.

Ėjom labai ilgai. Mes išalkom ir pavargom. Laikas valgyti pietus. Pietums valgēme pyragēlius. Mano buvo su varške, špinatais ir dar kažkuo - pamiršau, bet žinau, kad buvo skanu.

Pavalgēm ir nuėjom j saldainiū krautuvē. Ten buvo labai daug saldainiū: raudonū, žaliū, mėlynū, ilgū, trumpū, dideliū, mažū - ir dar daugiau.

Algis nupirko saldainiū man ir sau, ir Danutei. O po to ir šokolado! Prisirinkau daug gēliū, bet visos nuvyto...

Benita Strazdauskaitē, 11 metū

Filmū festivalis

Trečiadienj vakare mano draugē pasiūlē man nueiti j kinā. Aš sutikau. Draugēs mama nupirko mums bilietus. Mes truputj pažaidēm, o po to reikējo eiti j kinoteatrā.

Žiūrējom filmā su Hillary Duff ir Haylie Duff. Filmas vadinasi "Material Girls". Nuostabus filmas! Grīžom, kai jau buvo tamsu. Mano draugē Samantha pas mane pernakvojo. Atsibudom pusē aštuoniū. Mama mums buvo išsinuomavusi du filmus: "She is the man" ir "Popstar". Pirmasis buvo labai juokingas.

Benita Strazdauskaitē, 11 metū

Paika ožkytē

Kartā viename kaime gyvenom močiutē. Jī turējo gražiā ožkytē, kuri jai "nušienaudavo" žolē.

Vienā dienā ožkytē pabēgo nuo močiutēs. Jai atsibodo būti aptvertai ta pačia sena tvora ir kiekvienā dienā valgyti tā pačią žolē.

Ožkytē ėjo, ėjo ir priėjo upelj. Jis atrodē labai ilgas, tai jī nusprendē perbristi jī. Upelis gilējo, gilējo, ir staiga ožkytē įkrito j daubā. Vos galējo iškišti nosytē j paviršiū kvėpuoti. Jos viena kanopa užstrigo dumblyje. Jī bandē išlįsti j krantā, bet jai nepavyko. Staiga jį pajuto, kad kažkas praplaukē pro jos koją. Ožkytē nusprendē paprašyti pagalbos. Jī įkvėpē ir panērē galvā po vandeniu. Ten buvo vėžlys. Ožkytē pasakē: "Prašau, padėk man!" Iš jos burnos pakilo burbulai. Vėžlys išplaukē j paviršiū, ožkytē taip pat. Tada vėžlys iškišo galvā ir paklausē: "Kas atsitiko? Kā tu veiki vidury upelio?"

Ožkytē atsakē: "Aš bridau per upelj ir staiga įkritau j daubā, ir dabar užstrigau! Ar gali padėti?" "Aišku!" - pasakē vėžlys. "Aš tuoj pakviesiu savo draugā kraba!" - pridūrē jis. Po keliū minučių vėžlys grīžo

Paika ožkytē

"Dabar galiu daryti, kā tik noriu!" - apsidžiaugē ožkytē.

Jī nusprendē, kad reikia eiti j miškā ir susirasti maisto. Gal j kokj šaltinėlj ras. Jī nuėjo miško link. Surado mėlyniū krūmā. Atsisėdo ant kupsto ir pradėjo valgyti uogas. Bet ožkytē nežinojo, kad krūmē miegojo lokys! Lokys kad šoks! Ir prasidėjo gaudynēs. Ožkytē bēga, kiek jos trumpos kojelēs neša, o lokys bēga kaip viesulas pašū jį. Staiga ožkytē pamato upelj. PLIŪKŠT! Ir jau tupi vandenyje. Lokys pametē jos kvapā ir nuėjo sau.

Išlipo ožkytē visa šlapia ir purvina. "Gal jau grīžti namo?" - pagalvojo jī. "Ne, ne! Negaliu dabar grīžti!" Ir nuėjo iškāvone vietos nakvynē. Ėjo sau ir staiga įkrito j kažkokiā duobē. Bandydama išlįpti nusilaužē ragā. Ėjo toliau ir pamatē kažkokj urvā. Įkišo galvā j jī ir sušuko: "Aūūūū! Ar yra kas nors namie?" Iš urvo išlindo lapē. Ir kad pradēs vytis ožkytē. "Viskas! Aš nebegaliu! Bėgu namo!" - sušuko ožkytē. Lapē pavargo ir atsiliko, o ožkytē nuskuođē namū link. Nuo to laiko jī daugiau niekada nebėgo iš namū!

Kotryna Celikaitē, 11 metū

Pas Kotryną

Šeštadienj po mokyklos mes su mamytē nuvažiavom pas Kotryną j svečius. Mamytē bendravo su Kotrynos tėvais, kol mes su Kotryna žaidēm ir draugavom. Jie gērē arbatā ir valgē šokoladinj tortā. Aš norėjau nakvoti pas Kotryną, bet mes sekancijā dienā iš ryto turējom vāzuoti j fermā.

Kotryna turi dvi kates - Zosę ir Dusią, kuri yra Zosės dukra. Man jos labai patinka. Jos tokios pūkuotos ir smagios. Mes su Kotryna žaidēm žaidimus, valgēm sausainius ir buvom lauke. Su mumis j laukā atėjo Zosē. Dusiai kol kas negalima eiti j laukā, nes jī dar maža, ir gali pabėgti ar pasiklysti. Kol mes buvom lauke, pradėjo lyti. Kotryna čiupo Zosę, ir mes visos nubėgom namo. Kai tik įėjom j vidū, ir lietus pasibaigē!

Kotryna man rodē įvairius savo daiktus ir knygas. Mes žaidēm su jos katēm ir daug kalbėjomēs. Buvo labai smagu! Greitai prabėgo laikas, ir jau reikējo vāzuoti namo. Aš norėjau ilgiau pabūti.

Kazytē Petruilytē, 12 metū

su krabu. Krabas pasisveikino ir panērē su žnyple nukirpti dumbliu. Ožkytē padėkojo jiems, ir jie pasakē: "Į sveikata!"

Ožkytē nusprendē eiti toliau. Jī nuėjo j miškā. Medžiai augo tankiai. Jī ėjo toliau ir užkliuvo už kelmo. Jai skaudējo kojytē. Jī supuko ant kelmo ir bestelėjo jī ragu. Jis jai ten ir įkliuvo. Jī traukē, traukē, ir nulaužē ragā.

Ėjo jī toliau ir priėjo olā. Ožkelē buvo pavargusi, tai nusprendē pailsėti oloje. O viduj buvo meška! Ožkytē vos tik ėjo, ir meška puolē jā gaudyti. Ožkytē bėgo visu greičiu. Galiausiai meška pavargo ir nuėjo atgal j savo olā.

Ožkytē pagalvojo, kad jai geriau gyventi su močiute. Jī jos pasiilgo. Močiutē duoda jai valgyti, saugo nuo visokiū meškū ir rūpinasi ja. Tai jī nuėjo namo. Močiutē apsidžiaugē ir atleido ožkytei. Ir jī niekada daugiau nebandē pabėgti.

Kazytē Petruilytē, 12 metū

Šventē lietuviū mokykloje

Šeštadienj lietuviškuj mokykloj mes šventēm trijū vaikū gimtadienius. Miglēs, Kotrynos ir mano. Iš tikrūj Miglēs gimtadienis buvo spalio 3d., Kotrynos bus spalio 24d., o mano buvo spalio 9d.

Mamytē iškēpē šokoladinj tortā, varškēs pyragā su šokolado gabaliukais ir sausainiukū su riešutais ir šokoladu, nupirko bulviū traškučių ir limonado.

Iki pertraukos mes dirbom, mokēmēs, ir po to šventēm.

Mes mokykloj savo spintoj turim plastmasiniū stikliniū, lėkščiū, šakučių. Turējom žvakučių, degtukū ir serveteliū. Per pertraukā Tomas, Miglē ir Viktorija sustūmē stalus ir padengē juos. Išdėliojo lėkštes ir puodelius. Viskas buvo paruošta šventei! Po pertraukos prasidėjo šventē. Pirmiausia Miglē užpūtē 10 žvakučių. Tada mes kartu su Kotryna užpūtēm 12. Mamytē su vaikais padainavo mums "Ilgiausių metū". Įsipyliēm limonado ir puolēm šveisti.

Buvo daug dovanū. Aš nuo Miglēs gavau angeliukā iš molio ir atvirukā. Kotryna taipogi gavo dovanā nuo Miglēs. Nuo Judrinos aš gavau gražū rėmelj nuotraukai ir atvirukā. Mamytē man padovanotoj saldainiū, knygā, meškiukā ir atvirukā. Mamytē taipogi davē dovanas Miglei ir Kotrynai.

Mes visi siaubingai prisivalgēm. Ant torto buvo užrašyta "Migžyna!" Visi juokēs. Iš kitos klasės buvo atėjusi Gaivilē ir mokytoja Rasa. Buvo smagu.

Kazytē Petruilytē, 12 metū

Mano šeimā

Tētis yra storas ir aukštas vyras. Jis yra praplikęs. Tētis turi didelius padus, ir jam sunku pirkti batus. Jam penkiasdešimt keturi metai. Mama yra plona ir aukšta moteris. Jī turi daugiau plaukū, negu Tētis. Jī turi įdomū balsā ir moka garsiai dainuoti. Jī moka mane prajuokinti, nes jī sugalvoja juokingus dalykus. Gražina yra mano vyriausia sesuo. Jai greitai bus dvidešimt vieneri metai. Jī mane prižiūri, kada mes esame namuose be tėvū. Raminta gyvena Adelaidėje. Jī ten studijuoja universitete. Aš jos pasiilgstu. Mes taip pat turime šuniukā vardu Tyra, du laukinius katinus ir dvi vištas. Aš myliu savo šeimā.

Judrina Kymantaitē, 10 m.

Vienā dienā mano Mama nuvažiavo su traukinuku j darbā ir mano sesuo išvažiavo pas draugē. Tētis ir aš buvom namuose ir žiūrējome filmā „Harry Potter“. Diena buvo karšta, tai po filmos mes vāziavome plaukti j miestuko baseinā. Pakvietēm drauges iš mokyklos ir plaukēm labai ilgai. Buvo smagu.

Meno Paroda. Kiekvienā kartā kai yra Australijos Lietuviū Dienos, tai yra Meno Paroda. Geelongo parodai aš daviau du paveikslus - vienas buvo „Mano Šeimā“ ir antras buvo „Skrendu namo“ - nupaišiau mėlynā dangū, gēles ir paukštj. Antras paveikslas laimėjo paskatinimo premijā. Taip pat mano draugē Miranda laimėjo premijā. Man patiko vienas paveikslas. Jis buvo „Tigras“ ir laimėjo pirmā premijā. Kitas paveikslas „Vilkas“, lietuviška tema, irgi laimėjo pirmā vietā.

Judrina Kymantaitē, 10 m.

Lithuanian Co-operative Credit Society "Talka" Ltd

TERM DEPOSIT RATES
effective 01/02/2007

12 Month - **6.2%** p/a
6 Month - **5.7%** p/a
3 Month - **5.2%** p/a

SPECIAL LIMITED OFFER:
6.4% p/a
9 Month, new funds, fixed deposit
(minimum amount \$10,000 - conditions apply)

Melbourne 9328 3466
Adelaide 8362 7377
Sydney 9782 0082

Email: talka@access.net.au
VOIP: talka.credit

TALKA

Postal address: PO Box 307 North Melbourne 3051